

Gårdens beboere i 1700- og 1800-tallet

Omkring 1700 hed gårdmanden på Kongevejsgården, *Jacob Jansen Draker*.

Han var enkemand og gårdmandssøn fra Store Magleby, og han havde giftet sig til gården her i Dragør, som var hans afdøde hustru *Nielle Gerritsdatters* barndomshjem.

Deres søn *Dirch* druknede i 1672 og en anden søn, *Rayer*, som havde overtaget gårdens drift, druknede i 1698 sammen med tre andre mænd fra Dragør. Rayers enke, *Nielle Sybrandtsdatter* havde netop giftet sig igen, og det var selvfølgelig også med en gårdmandssøn, *Jacob Adrian Bacher*, fra Hollænderbyen.

Dette par døde under pesten i 1711, men hendes og Rayers datter, *Nele Rayers*, var i 1708 blevet gift med *Jan Pedersen Tiemann*, og de stod klar til at videreføre driften af Kongevejsgården.

Jan Pedersen Tiemann var, inden han blev gårdmand, almindelig dragørskipper fra Kampensgade. 1738 valgtes han til byens foged, nok fordi han kunne accepteres både af schoutstyret i Store Magleby som gårdmand og af dragørerne på grund af hans maritime fortid.

I december 1739 brændte gården for ham. Han blev på grund af branden bevilget to års frihed med hensyn til skatten på jorden. Fogedembedet klarede han godt nok i de første år, men i slutningen af 1740'erne kom der fra amtets side stærk kritik af hans virke.

Der var klage over, at han ikke meddelte til amtet, når der var skib på grund. Endvidere undlod man i Dragør at holde skifte og deling ved dødsfald, hvilket var imod den kongelige forordning. At Jan Tiemann havde ladet et dødt menneske begrave ude på fælleden var aldeles uforsvarligt.

Amtmanden kom derfor jævnligt med truslen om at lade ham afsætte fra fogedembedet. Tiemann døde imidlertid i august 1749, inden amtmanden fik gjort alvor af sin trussel.

Det blev hans datter *Nele* og svigersøn *Jan Jacobsen Huck*, der overtog gården. Denne gårdmand Jan Jacobsen Huck kom sammen med sin kollega fra [Dragørgård](#) i Toldergade i mange år til at fremstå som et mærkeligt kværulantisk par.

Blandt Dragørs husmænd havde de ikke hjemme, og imellem Store Maglebys gårdmænd var de også fremmede, selv om de begge tidligere havde boet her. For det meste ønskede de at være ligemænd med dem, især hvis det lejlighedsvis kunne være til deres fordel.

Men til andre tider, når de to gårdmænd var i opposition til schouten og hans diktater, var de så absolut dragørere.

Denne isolerede stilling gjorde dem indadtil enige og fik dem udadtil over for omverdenen til at fremstå som et sammensvejet par. De talte altid med én stemme, og de var ofte meget urimelige i deres krav og dermed et irritationsmoment for myndighederne.

Nele Jan Tiemann og Jan Jacobsen Huck levede begge til 1795, hvorefter Kongevejsgården blev overtaget af deres datterdatter *Marchen Tønnes Jansen* og hendes ægtemand *Crilles Dirchsen Skøit*. Efter Crilles' død i 1821 giftede Marchen sig med *Jan Jansen Tøns*, og det blev hans broderdatter, *Ane Crilles Jansen Tøns*, og ægtefælle, der videreførte gården.

Deres søn, *Jan Peter Jansen*, og sønnesøn, *Peter Jansen*, fortsatte driften af den gamle gård. I 1960 solgte Peter Jansens enke gården til et byggekonsortium, der nedrev bygningerne og på stedet opførte et butikscenter.